

Tämä sivu on konekäännetty [\[Linkki\]](#). Konekäännökset voivat sisältää virheitä, jotka saattavat heikentää selkeyttä ja tarkkuutta. Oikeusasiamies ei vastaa mahdollisista epäjohtonmukaisuuksista. Tietojen luotettavuus ja oikeusvarmuus varmistuvat lukemalla edellä linkitetty lähdekielinen versio (englanti). Lisätietoja on [kieli- ja käännöskäytännöissämme](#) [\[Linkki\]](#).

Päätös asiassa 413/2008/BB - Uudenlaisen siteerauskäytännön takautuva soveltaminen

Päätös

Kanteluasia 413/2008/BB - Tutkittavaksi otetut kantelut, pvm 16/04/2008 - Suositus 05/01/2010 - Päätökset, pvm 08/04/2010

Kantelija, joka on Maltan kansalainen ja yliopiston professori, teki vuosina 2004 ja 2006 Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskuksen (Cedefop) kanssa palvelusopimuksia, joiden perusteella hän kirjoitti tieteellisiä aineistoa Cedefopin julkaistavaksi. (Kreikan Thessalonikiin sijoittunut Cedefop on EU-virasto, joka pyrkii edistämään ja kehittämään ammatillista opetusta ja koulutusta Euroopan unionissa).

Vuonna 2004 kantelija esitettiin julkaisun kansilehdellä ”tekijänä”. Cedefop kuitenkin kieltäytyi esittämästä häntä tekijänä vuoden 2006 raportissa, joka julkaistiin vuonna 2008. Virasto perusti päätöksensä lokakuussa 2007 käyttöön otettuun uuteen lainaamiskäytäntöön. Kantelija piti Cedefopin kieltäytymistä sekä epäjohtonmukaisena aikaisempaan käytäntöön nähden että epäoikeudenmukaisena. Hän vaati tekijänasemansa tunnustamista.

Oikeusasiamiehen sopuratkaisua koskeva ehdotus perustui hallinnollista epäkohtaa koskevaan alustavaan havaintoon, jonka mukaan Cedefop ei ollut toiminut oikeudenmukaisesti eikä kunnioittanut kantelijan oikeutettuja odotuksia soveltaessaan uutta lainaamiskäytäntöä kantelijan laatimaan vuoden 2006 raporttiin, vaikka tästä raportista oli sovittu ja se oli saatettu valmiiksi ja hyväksytty julkaistavaksi jo ennen kuin Cedefopin uuden lainaamiskäytännön soveltaminen tuli voimaan lokakuussa 2007.

Cedefop torjui sopuratkaisua koskevan ehdotuksen. Se esitti, että sopimukset nimenomaan osoittivat henkistä omaisuutta koskevat oikeudet Cedefopille kuuluviksi ja että kantelija ei toiminut hyvässä uskossa. Oikeusasiamies torjui ehdottomasti tämän Cedefopin esittämän näkemyksen ja esitti alustavana suosituksenaan, että Cedefopin pitäisi tunnustaa kantelijan asema tekijänä ja liittää tutkimuksen kaikkiin tulevaisuudessa levitettäviin versioihin tätä koskeva korjaava huomautus. Cedefop hyväksyi tämän alustavan suosituksen ja lupautui

noudattamaan sitä.

Kantelija oli tyytyväinen asian käsittelyn tulokseen sekä kiitti vilpittömästi oikeusasiamiestä ja tämän henkilöstöä.

KANTELUN TAUSTA

1. Kantelija on yliopiston professori. Vuonna 2004 hän teki ensimmäisen kerran palvelusopimuksen Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskuksen (Cedefop) kanssa. Cedefop on eurooppalainen virasto, joka auttaa edistämään ja kehittämään ammatillista koulutusta Euroopan unionissa. Tämän sopimuksen perusteella hän laati tieteellisen asiakirjan (jäljempänä vuoden 2004 raportti), jonka Cedefop myöhemmin julkaisi. Kantelija mainittiin tekijänä sen kansilehdellä. [1]

2. Kantelija allekirjoitti 15 päivänä kesäkuuta 2006 Cedefopin kanssa uuden palvelusopimuksen [2], jäljempänä 'sopimus', uuden tieteellisen asiakirjan laatimisesta, jäljempänä 'vuoden 2006 raportti'.

3. Kantelijan vuoden 2006 raportti hyväksyttiin julkaistavaksi maaliskuussa 2007 ja julkaistiin vuonna 2008 otsikolla ”*Tulevaisuudesta käytäntöön, systeeminen muutos elinikäiseen ohjaukseen Euroopassa*.” [3] Hänen nimeään ei kuitenkaan mainittu kansilehdellä. Sen sijaan hänet mainittiin vain yhtenä raportin tunnustukset-osiossa.

4. Tammikuussa 2008 Cedefop selitti vastauksena kantelijan kyselyyn, että se oli muuttanut viittauspolitiikkaansa lokakuussa 2007. Näin ollen Cedefopin julkaisuissa ei enää tunnustettu ulkoisten raporttien laatimista.

5. Kantelija kääntyi 10. helmikuuta 2008 oikeusasiamiehen puoleen.

TUTKIMUKSEN KOHDE

6. Kantelija väitti, että Cedefopin kieltäytyminen tunnustamasta häntä vuoden 2006 kertomuksen laatijaksi oli ristiriidassa keskuksen aiemman käytännön kanssa ja sopimaton.

7. Kantelija väitti, että Cedefopin olisi tunnustettava laatijansa raportin tunnustukset-osiossa hänen kanssaan sovittujen ehtojen mukaisesti.

TUTKIMUS

8. Oikeusasiamies pyysi 16. huhtikuuta 2008 Cedefopia antamaan lausunnon, jonka se antoi 24.7.2008. Lausunto toimitettiin kantelijalle huomautuksia varten, ja hän lähetti sen 16.10.2008.

9. Oikeusasiamiehen yksiköt ottivat 10. helmikuuta 2009 yhteyttä kantelijaan keskustellakseen sovintoratkaisua koskevasta ehdotuksesta.
10. Oikeusasiamies teki 19. maaliskuuta 2009 ehdotuksen sovintoratkaisuksi Cedefopille.
11. Cedefop ilmoitti 7. toukokuuta 2009, ettei se voi hyväksyä oikeusasiamiehen ehdotusta.
12. Kantelija lähetti 9. kesäkuuta 2009 huomautuksensa Cedefopin vastauksesta oikeusasiamiehen ehdotukseen.
13. Oikeusasiamies antoi 5. tammikuuta 2010 Cedefopille suositusluonnoksen.
14. Cedefop hyväksyi 15. tammikuuta 2010 oikeusasiamiehen suositusluonnoksen.
15. Kantelija ilmoitti 18. maaliskuuta 2010 olevansa tyytyväinen lopputulokseen ja kiitti vilpittömästi oikeusasiamiestä ja hänen työryhmäänsä.

OIKEUSASIAMIEHEN ANALYYSI JA PÄÄTELMÄT

A. VÄITE, JONKA MUKAAN CEDEFOP TOIMI EPÄOIKEUDENMUKAISESTI JA EPÄJOHDONMUKAISESTI

Oikeusasiamiehelle esitetyt perustelut

16. Kantelija väitti, että Cedefopin kieltäytyminen tunnustamasta häntä vuoden 2006 kertomuksen laatijaksi oli ristiriidassa sen aiemman käytännön kanssa ja sopimatonta.
17. Väitteensä tueksi kantelija esitti seuraavat perustelut:
  - a) Cedefop tunnusti hänet selvästi vuoden 2004 kertomuksen laatijaksi mainitsemalla hänen nimensä vuoden 2004 kertomuksen kansilehdellä. Se ei kuitenkaan tehnyt näin vuoden 2006 kertomuksen osalta.
  - b) Sopimus, jonka perusteella vuoden 2004 kertomus annettiin hänelle, oli täsmälleen sama kuin vuoden 2006 kertomusta koskeva sopimus. Tästä syystä, kun hän sopi vuoden 2006 kertomuksen laatimista koskevasta sopimuksesta, hän uskoi ja odotti, että Cedefopin vuoden 2006 kertomusta koskeva viittauspolitiikka olisi identtinen vuoden 2004 kertomuksen kanssa.
- C) Cedefopin uutta viittauspolitiikkaa ei olisi pitänyt soveltaa takautuvasti.

18. Kantelija väitti myös, että

a) vuoden 2006 raportin julkaisua edeltävässä versiossa, joka jaettiin osallistujille *työvoiman kehittämisen ohjausta* käsitelleessä konferenssissa (Thessaloniki, 25.–26. kesäkuuta 2007), Cedefop mainitsi hänet tekijäksi; ja

(b) jopa sen jälkeen, kun uusi politiikka otettiin käyttöön, Cedefop antoi marraskuussa 2007 W:n tehtäväksi julkaista W:n samassa julkaisusarjassa, johon kantelijan raportti sisältyy.

19. Cedefop myönsi oikeusasiamiehelle toimittamassaan lausunnossa, että kantelijan kanssa tehdyt sopimukset, jotka koskivat sekä vuoden 2004 kertomusta että vuoden 2006 kertomusta, olivat samat. Niihin ei sisältynyt viittauspolitiikkaa koskevia sääntöjä. Sopimusten II.8 artiklassa määrätään kuitenkin seuraavaa: ”*Kaikki tulokset tai niihin liittyvät oikeudet, mukaan lukien tekijänoikeudet ja muut sopimuksen täytäntöönpanon yhteydessä saadut teollis- ja tekijänoikeudet, omistaa yksinomaan Cedefop, joka voi käyttää, julkaista, luovuttaa tai siirtää niitä haluamallaan tavalla ilman maantieteellisiä tai muita rajoituksia, paitsi jos teollis- tai tekijänoikeudet ovat olemassa ennen sopimuksen tekemistä.*” Tämä säännös on varainhoitoasetuksen yleisten ehtojen mukainen, joiden mukaan toimielimellä on omistusoikeus palvelusopimustensa tuloksiin ja II.10 artiklassa säädetään, että toimielin voi ”*päättää palvelusopimuksen tulosten käytöstä, jakelusta ja julkaisemisesta, mukaan lukien oikeus käyttää vain osaa tuloksista, tai olla julkaisematta mitään tuloksista, kuten se katsoo aiheelliseksi*”.

20. Cedefopilla ei ollut vuoteen 2007 asti selkeää viittauspolitiikkaa palvelusopimusten perusteella laadittuihin asiakirjoihin. Asiaa koskevat päätökset tehtiin tapauskohtaisesti. Lokakuussa 2007 Cedefop vahvisti viittauspolitiikkansa ja noudatti sitä tiukasti kaikkien kyseisestä päivästä alkaen julkaistujen julkaisujen osalta.

21. Tämän politiikan seurauksena Cedefopin palvelusopimusten perusteella tilaamien ja Cedefopin asiantuntijoiden tekemiin muutoksiin perustuvien palkallisten raporttien laatijoita ei enää mainita lopullisissa julkaisuissa tekijöinä. Ne ovat kuitenkin ”*tunnustuksia koskevassa jaksossa tunnustettuja, koska niillä on erityinen panos saavutettuun tulokseen, mukaan lukien selkeä viittaus asianomaiseen palvelusopimukseen.*” Sen sijaan laatijat, jotka toimittavat Cedefopin julkaisuun ”*Euroopan ammatillisen koulutuksen lehti*” -julkaisun palkattomia artikkeleita, tunnustetaan tekijöiksi.

22. Kantelijan tapauksessa Cedefop totesi, ettei se soveltanut lainauspolitiikkaansa takautuvasti. Tältä osin se totesi, että kantelijan kertomus julkaistiin pian uuden politiikan hyväksymisen jälkeen.

23. Cedefop huomautti myös, että mahdollisten ulkopuolisten toimeksisaajien, joita usein edustavat yhteenliittymät, ilmoittaminen tästä viitepolitiikasta ei ole mahdollista, kun otetaan huomioon sen tekemien palveluhankintasopimusten määrä. Tällaiset urakoitsijat eivät missään tapauksessa saa oikeutta tulla mainituiksi tekijöinä Cedefopin julkaisuissa.

24. W:n julkaisusta Cedefop totesi, että se koski palkatonta maksua, joka ei liittynyt palvelusopimukseen. Näin ollen viittauskäytäntöä ei sovellettu siihen.

25. Cedefop väitti lopuksi, että kantelijan luonnos raporttiluonnoksesta, jota käytettiin Thessalonikissa kesäkuussa 2007 pidetyssä konferenssissa, ei vielä muodostanut *Cedefopin julkaisua*. Kansilehdellä oli selvästi merkintä ”*Tausta-asiakirja/lopullinen raportti, EN ei tarkistettu*”. Tämä tarkoitti sitä, että asiakirja oli muokkaamaton ja tarkistamaton, koska Cedefopin omat asiantuntijat eivät olleet vielä tehneet lisäyksiä tai muutoksia.

26. Kantelija ei havainnut huomautuksissaan, että tutkimuksesta maksettavan korvauksen ja laatijan välillä olisi yhteys, ja väitti, että Cedefopin asiantuntijat eivät osallistuneet vuoden 2006 kertomukseen. Hän vetosi olennaisilta osin alkuperäiseen väitteeseensä, väitteisiinsä ja väitteisiinsä.

OIKEUSASIAMIEHEN PYRKIMYKSET LÖYTÄÄ SOVINTORATKAISU

Tutkittuaan huolellisesti lausuntoa ja kantelijan huomautuksia oikeusasiamies ei ollut vakuuttunut siitä, että Cedefop oli vastannut asianmukaisesti kantelijan väitteisiin ja väitteisiin.

Oikeusasiamiehen alustava arvio sovintoratkaisuehdotuksesta

27. Ensinnäkin on kiistatonta, että jos tiedemies laatii raportin, jonka Cedefop julkaisee, tiedemies saisi lisähyötyä, jos hänen nimensä olisi mainittu julkaisun kansilehdellä.

28. Toiseksi Cedefop voi harkintansa rajoissa ottaa käyttöön uuden viittauspolitiikan, joka muuttaa sen viittauskäytäntöä. Cedefopin ei kuitenkaan pitäisi vaikuttaa tekijöihin, jotka ovat luottaneet *vanhaan* käytäntöön laatiessaan ja toimittaessaan tutkimuksiaan. Oikeusasiamies viittasi tältä osin vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan sellaisen oikeustoimen taannehtiva peruuttaminen, joka on antanut yksilölle yksilöllisiä oikeuksia tai vastaavia etuja, on yleisten oikeusperiaatteiden vastaista [4].

29. Oikeusasiamies katsoi, että oli kohtuullista, että kantelija tukeutui Cedefopin nykyiseen käytäntöön, kun hän toimitti maaliskuussa 2007 vuoden 2006 kertomuksen.

30. Edellä esitetyn perusteella oikeusasiamies katsoi, että soveltaessaan *uutta* viittauspolitiikkaansa kantelijan vuoden 2006 kertomukseen, josta sovittiin, täydennettiin ja hyväksyttiin julkaistavaksi ennen *uuden* politiikan voimaantuloa lokakuussa 2007, Cedefop (a) ei toiminut oikeudenmukaisesti ja b) ei kunnioittanut kantelijan perusteltua luottamusta, joka perustui Cedefopin *vanhaan* viittauskäytäntöön. Koska kyseessä voi olla hallinnollinen epäkohta, oikeusasiamies teki Euroopan oikeusasiamiehen ohjesäännön 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti seuraavan sovintoratkaisuehdotuksen:

Cedefop voisi

Pyytää ensin anteeksi kantelijalta, että hän on soveltanut uutta viittauspolitiikkaa raporttiin,

josta on sovittu ja joka on saatettu päätökseen ennen 1 päivää lokakuuta 2007; ja

Toiseksi tunnustakaa kantelijan vuoden 2006 raportin laatija samalla tavalla kuin se tunnustettiin vuonna 2004 julkaistussa raportissa "Guidance policies in the knowledge society: suuntaukset, haasteet ja vastaukset eri puolilla Eurooppaa" ja lisätään oikaisu kaikkiin tutkimusversioihin, joita jaetaan tulevaisuudessa.

Oikeusasiamiehelle hänen sovintoratkaisuehdotuksensa jälkeen esitetyt perustelut

31. Cedefop ei ollut samaa mieltä oikeusasiamiehen ehdotuksesta. Se väitti noudattaneensa täysimääräisesti palvelusopimusta, joka oli ainoa oikeudellinen perusta tämän asian käsittelemiselle. Tältä osin se huomautti, että vuosina 2004 ja 2006 tehdyissä sopimuksissa ei selvästikään annettu kantelijalle oikeutta mainita hänen nimeään.

32. Cedefop väitti myös, että luottamuksensuojan oikeudellisella periaatteella ei ole merkitystä nyt käsiteltävässä asiassa, koska ennen lokakuuta 2007 ei ollut olemassa vakiintunutta pitkäaikaista viittauskäytäntöä. Lainauksia koskevat päätökset tehtiin pikemminkin tapauskohtaisesti. Tässä yhteydessä yksittäinen tapaus ei muodosta "yhtenäistä käytäntöä". [5] Cedefop ei myöskään antanut minkäänlaisia takeita siitä, että kantelija mainitaan vuoden 2006 kertomuksen laatijana.

33. Cedefopin mukaan sopimuksissa osoitettiin nimenomaisesti ja kattavasti teollis- ja tekijänoikeudet Cedefopille. Kantelija oli tästä selvästi tietoinen. Hän ei siis toiminut hyvässä uskossa. Lisäksi Cedefopin mukaan kantelija myönsi Cedefopille esittämässään kanteluissa, että muodolliselta ja oikeudelliselta kannalta oikeutta tekijään ei ollut olemassa. [6] Näin ollen kantelijalla ei voinut olla perusteltua luottamusta saada etua, joka olisi itse asiassa selvästi vahvistettujen sopimusmääräysten vastainen. Oikeusvarmuuden periaatetta on noudatettu, koska oikeussäännöt ovat selkeät ja täsmälliset. [7] Cedefop korosti, että ei ole myöskään oikeuskäytäntöä, joka tukisi näkemystä, jonka mukaan säännöksen virheellinen soveltaminen yhdessä ainoassa aiemmassa palvelusopimuksessa mahdollistaisi perustellun luottamuksen syntymisen. Itse asiassa sopimuksen virheellinen soveltaminen ei voi koskaan antaa yksilöllisiä oikeuksia.

34. Cedefop väitti lisäksi, että ulkopuolinen toimeksisaaja, joka allekirjoittaa palvelusopimuksen keskuksen kanssa, tekee niin palvelujen tarjoajana eikä tutkijana. Yhteenvedona voidaan todeta, että hän tarjoaa palveluja hyvin erityisten sopimusmääräysten mukaisesti eikä anna tieteellistä asiakirjaa. Cedefopille toimitettavat palvelut esitetään yksityiskohtaisesti palvelusopimuksessa, mukaan lukien tarkka kohde, tutkimuksen kohde ja Cedefopille toimitettavan raportin pituus. Tarjouseritelmässä, joka on osa palveluhankintasopimusta, annetaan tarkat ohjeet kyseisen raportin laajuudesta ja sisällöstä. Sen varmistamiseksi, että ulkopuolinen toimeksisaaja noudattaa tarjouseritelmää täysimääräisesti, Cedefopin henkilöstö valvoo ja seuraa toimeksisaajien tehtäviä vaihteittain ja antaa ohjeita ja ohjeita palveluntarjoajille/ulkopuolisille toimeksisaajille. Lisäksi palvelusopimuksen tulos eli raportti voidaan julkaista kokonaan muutetussa versiossa tai alkuperäisessä versiossa. Cedefop voi päättää kirjoittaa mietinnön uudelleen haluamallaan tavalla, koska se on Cedefopin henkinen omaisuus. Cedefop päättää,

milloin ja milloin se julkaistaan, ja voi hyvinkin päättää olla julkaisematta raporttia.

35. Cedefop totesi, että viitepolitiikan määräaika on lokakuu 2007. Cedefop on soveltanut tätä tiukasti ja poikkeuksetta. Joka tapauksessa viitepolitiikkaa ei ollut olemassa ennen lokakuuta 2007, vaikka kantelijan oletukset olisivat päinvastaiset.

36. Cedefop totesi, että sillä on harkintavaltaa vahvistaa viittauspolitiikka.

37. Cedefop totesi lisäksi, että viittauskysymys on Cedefopin sisäinen asia. Cedefopin lainauspolitiikasta ei sen sisäisen luonteen vuoksi ilmoitettu kantelijalle. Ainoa ulkopuolisten toimeksisaajien kannalta merkityksellinen ja oikeudellisesti sitova asiakirja on palvelusopimus.

38. Mitä tulee kantelijan viittauksiin W:n, joka mainittiin tekijänä, myötävaikutukseen, Cedefop totesi, että tämä maksu ei liity mihinkään Cedefopin kanssa tehtyyn palvelusopimukseen. Se oli pikemminkin herra W:n omaa itsenäistä työtä. Cedefop lisäsi, että W. voi tietenkin vaatia tämän teoksen tekijää. Sen sijaan ulkoisiin toimeksisaajiin, myös kantelijaan, sovelletaan Cedefopin kanssa tekemiensä palvelusopimusten määräyksiä. Toisin sanoen heidän panoksensa ovat tulosta palvelusopimuksessa määrätyistä täsmällisistä ohjeista ja merkinnöistä, mukaan lukien Cedefopin henkilöstön ohjeet, uudelleentarkastelut ja korjaukset. Näin ollen Cedefopin henkilöstön osallistuminen tällaiseen työhön on kiistatonta.

39. Cedefop kiinnitti oikeusasiamiehen huomion siihen, että kantelija lähetti Cedefopille seitsemän kantelukirjettä. Cedefop vastasi kaikkiin kirjeisiin laajasti huolimatta siitä, että nämä kirjeet olivat toistuvia ja sisälsivät lukuisia perusteettomia väitteitä ja väitteitä.

40. Cedefop oli yllättynyt siitä, että kantelija ei näyttänyt ymmärtävän, että hänen panoksensa näkyi asianmukaisesti julkaistun raportin tunnustuksia koskevassa osassa. Se huomautti, että tällaisten tunnustusten käyttö on yleinen käytäntö Euroopan unionissa.

41. Koska sopimusmääräykset, jotka olivat selkeitä ja täsmällisiä ja joita Cedefop seurasi kirjeeseen, olivat ainoa asiaankuuluva oikeusperusta, Cedefop ei hyväksynyt sovintoratkaisua koskevaa ehdotusta.

42. Cedefop pahoitteli, että kantelijalla oli perusteettomia ja kohtuuttomia odotuksia. Se totesi myös, että hänen kirjeensä sävy ja sisältö olivat herättäneet vakavia epäilyjä kantelijan kiinnostuksesta löytää sovintoratkaisu tähän asiaan.

43. Lopuksi Cedefop pyysi oikeusasiamiestä harkitsemaan uudelleen arviointiaan ja saattamaan tutkimuksensa päätökseen ilman hallinnollista epäkohtaa.

44. Huomautuksissaan kantelija pysytti kantelunsa ja totesi, että oikeusasiamiehellä on kaikki käytettävissään olevat tiedot päätöksen tekemistä varten.

Oikeusasiamiehen arvio hänen sovintoratkaisuehdotuksensa jälkeen

45. Oikeusasiamies totesi, että Cedefop perusti väitteensä siitä, että se kieltäytyi hyväksymästä sovintoratkaisua koskevaa ehdotustaan, yksinomaan kantelijan sopimukseen perustuviin oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

46. Oikeusasiamies totesi, että kantelijan kanssa vuosina 2004 ja 2006 tehdyt sopimukset ovat samat. Kumpikaan sopimus ei antanut kantelijalle sopimusoikeudellista oikeutta siihen, että hänen nimensä mainitaan julkaisun tekijänä. Sopimuksissa ei kuitenkaan *velvoitettu* Cedefopia mainitsemaan kantelijaa julkaisun laatijana. Cedefop itse asiassa käytti hyväkseen tätä sopimusjoustoja valitessaan ensin mainita kantelijan vuoden 2004 kertomuksen laatijana ja myöhemmin antamalla vuonna 2007 uusia lainaussääntöjä, joissa todettiin, että Cedefopin maksamissa raporteissa ei viitata kirjoittajiin. Kumpikaan Cedefopin valitsemista vaihtoehtoista ei johtanut siihen, että Cedefop (tai kantelija) olisi rikkonut sopimusta.

47. Koska Cedefopin päätös mainita kantelija vuoden 2004 kertomuksen laatijana ei ollut ristiriidassa vuoden 2004 palvelusopimuksen kanssa, kantelija ei ollut väärässä uskoessaan, että vuoden 2006 kertomus, jonka hän toimitti saman palvelusopimuksen mukaisesti, antoi Cedefopille mahdollisuuden mainita kantelija vuoden 2006 kertomuksen laatijana.

48. Oikeusasiamies katsoi, että oli kohtuullista, että kantelija uskoi vilpittömässä mielessä, että Cedefop voisi, kuten se oli tehnyt vuoden 2004 kertomuksessa, päättää mainita hänet vuoden 2006 kertomuksen laatijana. Hän muistuttaa tältä osin, että kantelija toimitti vuoden 2006 kertomuksen maaliskuussa 2007, eli seitsemän kuukautta ennen kuin Cedefop julkisti uuden viitepolitiikkansa. Oikeusasiamies katsoi, että Cedefopin ei pitäisi vaikuttaa tekijöihin, jotka luottivat *vanhaan* käytäntöön laatiessaan ja toimittaessaan tutkimuksiaan.

49. Oikeusasiamies katsoi, että oli kohtuullista, että kantelija tukeutui Cedefopin nykyiseen käytäntöön, kun hän toimitti vuoden 2006 kertomuksen maaliskuussa 2007, mutta oikeusasiamiehen oli korostettava, että ennen lokakuuta 2007 voimassa ollut politiikka ei edellyttänyt Cedefopin mainitsevan *aina julkaisujensa kansisivulla olevan tekijän nimeä*. Kuten Cedefop on todennut, ennen lokakuuta 2007 tehtiin tapauskohtaisesti päätöksiä, jotka koskivat kirjoittajien mainitsemista. Näin ollen Cedefopilla oli kyseisenä ajanjaksona harkintavaltaa viitata kirjoittajien nimiin julkaisujen kansilehdellä tai olla tekemättä niin. Oikeusasiamies on kuitenkin johdonmukaisesti todennut, että harkintavalta ei ole sama kuin mielivaltainen valta. Hallinnon, jolla on harkintavaltaa, olisi aina voitava perustella objektiivisin perustein, miksi se valitsee tietyn vaihtoehdon. Näin ollen, jos Cedefop olisi ennen lokakuuta 2007 tehnyt tapauskohtaisesti päätöksiä, jotka koskivat tekijöiden mainitsemista tai mainitsematta jättämistä, sen olisi pitänyt varmistaa, että se kykenisi perustelemaan nämä päätökset objektiivisin perustein. Se, että hallinto kykenee perustelemaan tällaiset päätökset objektiivisin perustein, on tärkeää, että hallinto voi näin varmistaa, että sen päätökset, jotka koskevat tekijöiden mainitsemista, eivät ole syrjiviä tai suhteettomia. Cedefop ei kuitenkaan ole tässä tapauksessa esittänyt mitään objektiivisia syitä sille, miksi se ei maininnut kantelijaa vuoden 2006 kertomuksen laatijana. [8] Sen sijaan se (väärästi) tukeutuu ainoastaan uuteen viittauspolitiikkaan ja sopimusvelvoitteidensa virheelliseen tulkintaan perustellakseen kantaansa kantelijaan nähden. Kuten edellä on todettu, i) uutta viittauspolitiikkaa ei pitäisi soveltaa takautuvasti raporteihin, jotka on toimitettu sinä aikana, jona vanha viittauspolitiikka oli edelleen voimassa, ja ii)

palvelusopimuksissa ei veloiteta Cedefopia olemaan mainitsematta tekijöitä julkaisujensa kansilehdellä.

50. Oikeusasiamies hylkäsi Cedefopin väitteen, jonka mukaan kantelija toimi vilpillisessä mielessä, kun hän kiisti vuoden 2007 viitesääntöjen soveltamisen vuoden 2006 kertomukseen (ks. edellä 30 kohta). Cedefop perusti väitteensä, jonka mukaan kantelija toimi vilpillisessä mielessä, sillä palvelusopimuksissa nimenomaisesti ja kattavasti myönnetään Cedefopille teollis- ja tekijänoikeudet. Se väitti, että koska kantelija oli selvästi tietoinen sopimusten ehdoista, hän ei saanut toimia vilpittömässä mielessä. Oikeusasiamies totesi, että kantelija oli tietoinen vuoden 2004 palvelusopimuksen sopimusmääräyksistä antaessaan vuoden 2004 kertomuksen. Tämä sopimus, jolla Cedefopille myönnettiin teollis- ja tekijänoikeudet vuoden 2004 kertomuksen osalta, ei *estänyt* Cedefopia mainitsemasta valituksen tekijää kyseisen kertomuksen laatijana. Cedefop käytti hyväkseen tätä sopimusjoustoä viitataksaan kantelijaa vuoden 2004 kertomuksen laatijana. Vuoden 2006 palvelusopimus oli identtinen vuoden 2004 palvelusopimuksen kanssa. Näin ollen ei ollut mitään syytä, miksi kantelija ei olisi vilpittömässä mielessä ymmärtänyt, että Cedefop voisi ja itse asiassa myös mainitsee hänet vuoden 2006 kertomuksen laatijana.

51. Cedefopin ”vakavista epäilyistä” siitä, että kantelija oli kiinnostunut sovintoratkaisusta (ks. edellä 42 kohta), oikeusasiamies katsoi, että koska oikeusasiamies ei ollut epävarma kantelijan intressistä antaa sovittelupäätöslauselma, oikeusasiamies totesi, että kun kantelijalle ilmoitettiin oikeusasiamiehen ehdotuksesta sovintoratkaisuksi, hän ilmaisi hyväksyvänsä ehdotuksen.

52. Näin ollen oikeusasiamies katsoi tarpeelliseksi vahvistaa alustavat toteamuksensa hallinnollisesta epäkohdasta (ks. edellä 30 kohta) ja esittää Cedefopille suositusluonnoksen, jotta nyt käsiteltävässä asiassa havaittu hallinnollinen epäkohta voitaisiin poistaa.

EUROOPAN OIKEUSASIAMIEHEN SUOSITUSLUONNOS

Kantelua koskevan tutkimuksensa perusteella oikeusasiamies esitti seuraavan suositusluonnoksen:

Cedefopin olisi tunnustettava kantelijan vuoden 2006 raportin laatija samoin ehdoin kuin se hyväksyttiin vuoden 2004 kertomuksessa, ja sen vuoksi sen olisi lisättävä oikaisu kaikkiin tutkimuksen versioihin, joita jaellaan tulevaisuudessa.

Oikeusasiamiehelle tämän suositusluonnoksen jälkeen esitetyt perustelut

53. Cedefop hyväksyi oikeusasiamiehen suositusluonnoksen ja päätti panna sen täytäntöön 20. tammikuuta 2010 lisäämällä oikaisun kaikkiin kyseisen päivämäärän jälkeen jaetun tutkimuksen jäljennöksiin.

54. Kantelija oli tyytyväinen lopputulokseen ja kiitti vilpittömästi oikeusasiamiestä ja hänen tiimiään.

Oikeusasiamiehen arvio hänen suositusluonnoksensa jälkeen

Oikeusasiamies on tyytyväinen siihen, että Cedefop on hyväksynyt hänen suositusluonnoksensa.

B. Päätelmät

Kantelua koskevan tutkimuksensa perusteella oikeusasiamies päättää asian seuraavasti:

Cedefop on hyväksynyt suositusluonnoksen ja ryhtynyt asianmukaisiin toimiin sen täytäntöönpanemiseksi.

Päätöksestä ilmoitetaan kantelijalle ja Cedefopille.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Tehty Strasbourgissa 8 päivänä huhtikuuta 2010

[1] *Osaamisyhteiskunnan ohjauspolitiikat: Suuntauksat, haasteet ja vastauksat eri puolilla Eurooppaa, Cedefopin yhteenvetoraportti*, [kantelija, S.], *Cedefop Panorama -sarja*; 85, 2004 Luxemburg.

[2] *Palvelusopimus nro 2006–0078/AO/B/JWA/-RLAR/CouncilRes/011/06*.

[3] *Politiikasta käytäntöön: systeeminen muutos elinikäiseen ohjaukseen Euroopassa*, *Cedefop Panorama -sarja*; 149, 2008, Luxemburg.

[4] Ks. tältä osin asia 159/82, *Verli -Wallace v. komissio*, Kok. 1983, s. 2711, 8 kohta; Asia T-123/89, *Chomel v. komissio*, Kok. 1990, s. II-131, 34 kohta; asia T-197/99, *Gooch v. komissio*, Kok. H. 2000, s. I-A-271 ja II-1247, 53 kohta ja asia T-251/00, *Lagardère SCA ja Canal+ SA v. Euroopan yhteisöjen komissio*, Kok. 2002, s. II-4825, 139 kohta.

[5] Asia T-20/91, *Holtbecker v. komissio*, Kok. 1992, s. II-2599, 53 kohta.

[6] Asia C-188/88, *NMB (Deutschland) GmbH v. komissio*, Kok. 1992, s. I-1689, 53 kohta.

[7] Asia C-107/97, *Rombi & Arkopharama*, Kok. 2000, s. I-3367, 66 kohta.

[8] Koska Cedefop ei ole esittänyt objektiivisia syitä, oikeusasiamies katsoo, ettei tällaisia objektiivisia syitä ole. Oikeusasiamies toteaa, että Cedefop esitti sitä vastoin objektiivisia syitä oikeusasiamiehen käsiteltäväksi saatetussa samankaltaisessa asiassa eli asiassa

1874/2008/BB.